

INAUGURACIÓ DEL II CONGRES INTERNACIONAL DE LA LENGUA CATALANA

A Mallorca, dos mil assistents

Dos mil assistents d'arreu del domini llingüístic català s'aplegaren el passat 30 d'abril a l'Auditori de la ciutat de Palma de Mallorca per a l'acte inaugural del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana.

Vora vuitanta anys després que, sota la presidència d'Antoni Maria Alcover, se celebrà a Barcelona el I Congrés, la delicada situació de la llengua exigia una segona convocatòria. I així, amb la presidència d'un altre Antoni Maria —Badia i Margarit— i sota el signe de la joventut, un centenar d'autoritats científiques i polítiques i membres de la comissió organitzadora ompliren un escenari dedicat, en altres ocasions, a espectacles de diversa índole.

Davant un elevat percentatge de públic juvenil, de comportament interessat, adult, Nicolau Llaneres, alcalde accidental de Palma, encetà els parlaments afirmant: «Hem vingut per proclamar la unitat de la llengua catalana, i hem de lluitar per reprendre el terreny perdut, costi el que costi».

«El futur de la llengua depèn de la lleialtat lingüística de tots plegats

L'acte inaugural havia començat i una llarga cua impacient barallava l'espai i els moviments a les portes de l'Auditori: El Congrés havia començat.

Miquel Alberola

—va exposar més endavant el doctor Badia i Margarit—, si ho aconseguim i el Congrés pot contribuir-hi de manera positiva, una vegada més, les actituds ens salvaran».

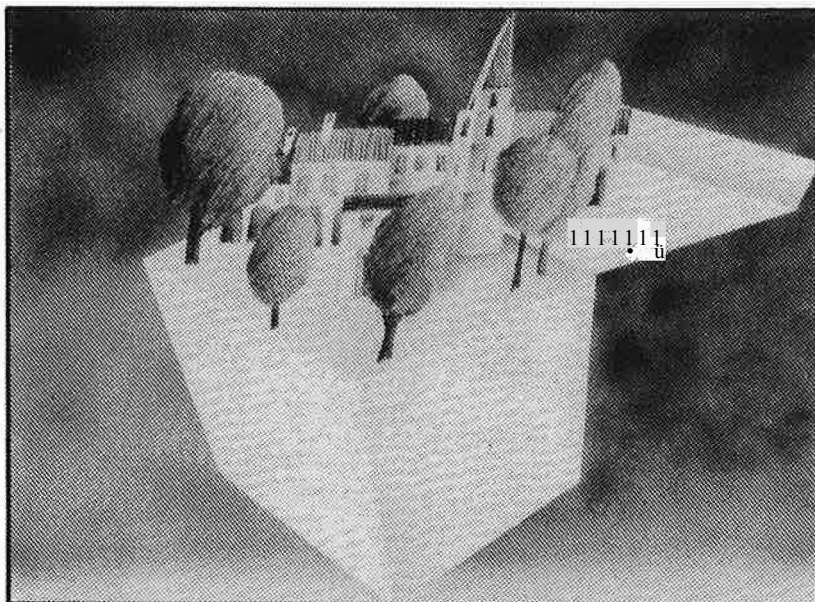
Aina Moll va llegir seguidament les paraules del seu pare, Francesc de B. Moll, president d'honor de l'àrea lingüística social, que per motius de salut no havia pogut assistir-hi. El missatge de Moll anava dirigit a homenatjar Antoni M. Alcover i a destacar que «ara, com llavors —al·ludint al I Congrés—, necessitam que els fills de la llengua siguin obrers de la pàtria. Ara, com llavors, tenim una gran quantitat de feina per fer i necessitam coratge per fer-la, i fer-la bé».

«Vos vull dir —va finalitzar així la seua intervenció Nadal Batle, rector

de la Universitat de les Illes Balears— que només tenc una pàtria, i aquesta pàtria és sa meua llengua. Per consegüent, només hi ha una pàtria i només hi ha una llengua». Nadal Batle va aprofitar la seua intervenció per reivindicar l'equiparació de títols de català per als professors de tot l'àmbit lingüístic.

«Les limitacions històriques, polítiques i, fins i tot, democràtiques que condueixen la delicada situació del valencià —va exposar seguidament Ramon Lapiedra, rector de la Universitat de València— ens fan veure amb una especial convicció que la salvació i la salut de la nostra llengua, el català, únicament es pot aconseguir en el marc global de l'àrea lingüística catalana».

El president del Consell dels Pirineus Orientals, Guy Malé, després de les intervencions de Max W. Wheeler, representant de l'Anglo Catalan Society; Elena Wolf, catedràtica de l'Institut Lingüístic de Moscou, i Antoni Usai, conseller de cultura de l'Alguer, matisà que «gràcies a la llengua ens hem salvat; tornem-li, doncs, aquest favor», i cedí la paraula a Ri-

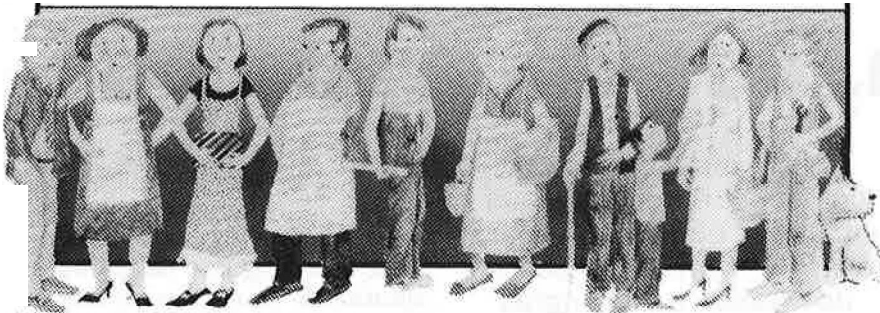
Jornades d'estudi sobre les àrees rurals

CULTURA I SOCIETAT

TORTOSA 16,17,18 MAIG 1986

Informació: Servei de Promoció Cultural!
Rambla Santa Mònica, 8.
08002 Barcelona tel. 93/318 50 04

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

BARCELONA-VALÈNCIA:

el Temps a j q q

pròxima setmana

cardo Garcia Prats, representant de la Diputació d'Aragó.

Arribà, aleshores, el torn del conseller de cultura de la Generalitat valenciana, Cebrià Ciscar, el qual, malgrat estar programat, no hi va acudir. Hi va enviar, però, Baltasar Vives, el qual, a diferència del to reivindicatiu dels ponents anteriors, va cenyir-se a parlar del govern valencià i dels èxits de la Llei d'Us i Ensenyament del Valencià. «El govern valencià —va dir— practica sovint allò que en la terminologia acceptada per l'ús es denomina discriminació positiva», en una increïble acrobàcia verbal orientada a no dir en cap moment la paraula català: «el Congrés», «la llengua que ens és pròpia»... foren algunes de les formes.

Seguidament, el president del Parlament de Catalunya, Miquel Coll i Alentorn, llegí el comunicat del president de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, i passà a glossar sobre la primera «llengua europea que va sonar a les terres de Califòrnia».

Intervingueren també els tres titulars dels consells insulars, Cosme Vidal, president del Consell d'Eivissa-Formentera; Tirs Pons, de Mallorca, i Jeroni Albertí, de Mallorca. Albertí feu palès el desig que «el III Congrés no fos mai necessari», com també que era un bon signe que la llengua fos una reivindicació col·lectiva, «diverses institucions i persones a l'entorn d'una causa comuna».

Després de la intervenció del bisbe Joan Martí, copríncep d'Andorra, el president de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, Gabriel Canellas, tancà l'acte recordant la figura d'Antoni M. Alcover, i afegí que «el català és un senyal d'identitat al qual no volem renunciar». En aquest moment, des del públic, van increpar-li: «Tu ho has de tenir en compte, això». A partir d'ací, la intervenció de Canellas anà mesclant conceptes oposats i indegudes utilitzacions de terminologia lingüística. Al punt que va afirmar: «mala cosa és establir una llengua estàndard».

Mala cosa és llegir discursos que un no ha escrit, sobretot, si s'és profà en la matèria. El Congrés del 86, però, com havia explicat Joan Miralles, president de la Comissió Territorial de les Illes Balears, és «el de la normalització i del jovent». Diumenge, dia 4, la presentació va ser a València, a l'Aula Magna de la Universitat, amb una nombrosa assistència. Després de totes les sessions caldrà informar-ne detalladament i fer-ne balanç. •